

[Baunsgaard.]

for, at vi skulle tilslutte os en blokdeling i Europa. Det er ikke venstres stilling, der har arbejdet for den europæiske løsning. Netop det, at venstre, som det ærede medlem hr. Per Federspiel har sagt i dag, fortsat vil lade vor stilling være aldeles uberørt af Englands endelige stilling, viser, at man endnu ikke fuldt ud har forstået forskellen på den europæiske linje og venstres stilling.

Det radikale venstre afviste med stor styrke Danmarks isolerede indtræden i de seks, men vi har aldrig forsømt at understrege, at stillingen ville være en helt anden, dersom England og med os andre nordiske lande var deltagere i samme markedsområde. Det er den situation, der nu er indtrådt, og jeg tror, at alle kan se det lykkelige i, at vejen går gennem de syv.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale, at man stemmer for det af udvalgets flertal stillede dagsordensforslag.

Aksel Larsen: Jeg bliver nødt til at komme med et par bemærkninger til det ærede medlem hr. Baunsgaard, og da han netop har talt her, så er det vel rimeligt, at jeg tager det først, mens det er i frisk erindring.

Det er rigtigt, at jeg har henvist til det radikale landsmøde, og at jeg har citeret fra det radikale landsmødes beslutning. Det er for mig sådan, at når det radikale landsmøde vedtager en beslutning, som advarer imod en ensidig dansk tilslutning til de seks landes stærkt politisk forpligtende sammenslutning, som vil vanskeliggøre Danmarks samarbejde med Norden og det øvrige Europa på det økonomiske, politiske og kulturelle område, så må det være meget betænkeligt, om man går ind for en tilslutning, sådan som det her er foreslået, hvor det ensidige menes at være forsvundet derved, at det skal være sammen med England. Det er udtrykkelig Norden, man henviser til, fremfor det øvrige Europa, og der foreligger ikke noget om, at det øvrige Norden vil gå ind i fællesmarkedet. Videre siges det i det radikale landsmødes udtalelse, at tanken om at gøre det økonomiske samarbejde til et led i NATO-samarbejdet må det radikale landsmøde vende sig imod.

Jeg kan ikke se andet, end at sådan som Romtraktaten er udformet, og sådan som man forstår de dominerende, om jeg så må sige, Rommagters hensigter, og sådan som man forstår præsident Kennedys udtalelser bl. a. til Englands premierminister Macmillan, så er fællesmarkedet i sin udvidede skikkelse tænkt som et supplement til eller en del af NATO-aftalen og vil altså gøre NATO-traktaten stærkere og mere betydningsfuld, og dette er såvel efter det radikale venstres som efter vor mening mere farligt. Men hvis jeg har været uopmærksom, hvis det ærede medlem hr. Baunsgaard, da han talte her i formiddag, virkelig har talt helt i overensstemmelse med landsmødeudtalelsen fra Odense, ja, så må jeg naturligvis bede om undskyldning, og jeg vil håbe, at det radikale venstre fremover under det arbejde, som kommer, og når den endelige afgørelse skal træffes, vil stå fast på landsmødeudtalelsen.

Det ærede medlem hr. Baunsgaard opfatter traktaten ikke så meget som en grundlov, som han opfatter den som et proceduredokument. Der kan jeg ikke følge det ærede medlem. For mig at se er traktaten naturligvis en grundlov og en grundlov, man skal tage yderst alvorligt. I den forbindelse mener det ærede medlem hr. Baunsgaard, at det ikke er så farligt, at Romtraktaten giver medlemslandenes borgere ret til et erhverve fast ejendom i andre lande, og at vi altså, hvis Danmark kommer ind i fællesmarkedet, kommer i den situation, at statsborgere i andre lande, f. eks. Tyskland, kan købe dansk jord og danske grunde, dansk fast ejendom. Det er ikke farligt, siger det ærede medlem, for den tilstand har vi allerede nu i medfør af den europæiske bosætningskonvention. Der står intet i Romtraktaten om, at de pågældende skal bosætte sig her i landet for at erhverve fast ejendom. Det er det, der er forskellen, og det er det, jeg mener man bør være betænkelig ved, ligesom jeg mener, man bør være betænkelig ved så meget andet.

Jeg tillader mig at sige, at jeg anser den diskussion, vi har haft i dag, for uhyre nyttig, og jeg finder, det er aldeles udmærket, at statsradiofonien har gjort, hvad den kan for at bringe diskussionen ud til befolkningen. Der har naturligvis været diskuteret